

גדנעים בכיסוי צינור הנפט

הקו

שזה חשוב ושמוכרחים לגמור את זה. לא נורא. מחר גישן חצי יום ונגוח.

דניאלה אבכסיס, 15, באה לפני ארבעה חודשים ממרוקו. בין עטיפה לעטיפה של ניר בידוד מסביב לצינור היא חושבת מה תכתוב מחר להורים שנשארו עדיין בקזבלנקה: "... אתמול יצאנו להציל את צינור הנפט. הפועלים נסעו לחג למשפחות ואחנו באנו במקומם. זה היה קשה אבל טוב...". לרגע היא מפסיקה: "זה יהיה קשה להסביר להם. אבל אני אנסה. אני כותבת צרפתית די טוב ואבא יקריא את זה לאמא..."

★ ★ ★

קפיצות קרב וקריאות כושיות

קבוצה שעברה בקניון המזרחי, גמרה את עבודתה. היא מתקדמת בקפיצות קרב פראיות ומשמיעה קריאות כושיות נוראות, שאת המשפט הראשון שלהן שר בקול גבוה המפקד בכבודו ובעצמו. הרביסמל, חיל צנום ושחרחר, נותן את ההוראות החדשות: "סיימתם את חלקכם במהירות ובהצלחה. עכשיו תצטרפו לעובדים במעלה."

במעלה התלול המשיכו לספס הגדנעיים עם חבילות הניר. הבנות מתאמצות ועולות בזהירות רבה. כל צעד נמדד פעמיים. כל אבן נבדקת בקפדנות. "אבן!" נשמעת צעקה חדה מראש המעלה. קרע סלע ענק צונח במהירות. גדנעיי שלא נזהר נפצע ביד. החובשת ממהרת להגיש לו עזרה ראשונה. "אין דבר," הוא מחייך כשדמעות מבצבצות בוזויות עיניו, "לא קרה כלום." קרני השמש הראשונות מוצאות את הצינור מכוסה לגמרי. הגדנעיים גומעים קפה בשקיקה, מנסים לחמם את אברי גופם הקפואים. גנהגים מגיעים את המכוניות הגדולות, מתמרנים ומסתובבים כשפניהם אל הדרך הראשית.

בחצר החחה נערך מסדר הסיום: "בצענו את המוטל עלינו. הצינור מכוסה בקטעים שהמכונה לא תגיע אליהם. לסיום המבצע, כי פאק!"

עבודת שרשרת. את העבודה ביצעו הגדנעיים בהתאם לחלוקת כיתות האימונים של החווה. כיתה אחר כיתה תפסה את מקומה במעלה התלול של הצינור, עטפה אותו ביד מבודד, כיסתה אותו בחול ובאבנים גדולות.

"... שלוש, קפוז!" איציק, סגן מפקד החחה (חגור אקדח) משיג על החניכים, שלא ידרכו על הצינור בחושך.

פזרחן כושי. מפקד החווה, אלי (במדי צבא), תנחל את התפילה הכושית הקולנית. תחניכים משתתפים בחתלתבות.

המעלה. תמונה מיוחדת במינה זו צולמה בחשיכה מוחלטת, במשך חצי שעה. אחד הגדנעיים טיפס במעלה התלול לאורך הצינור, הבזיק עליו כל כמה צעדים. כל איתח שעה חיתח עדשת המצלמה פתוחה לרגלי החר